

РЕШЕНИЕ

№ 3128

гр. София, 14.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3819** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 05.03.2010 г. по НАХД № 6863/2009 г. Софийски районен съд, НК, 104 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 11010672/29.05.2009 г., издадено от Г. Т. Д. – Директор на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], на осн. чл. 129, ал. 1 и чл. 127, ал. 2 Закон за обществените поръчки /ЗОП/ /ред. ДВ бл. 79 от 29.09.1996 г./ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 43, ал. 1 ЗОП /ред. ДВ бл. 79 от 29.09.1996 г./.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от АДФИ, с която се моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е приел, че НП № 11010672/29.05.2009 г., издадено от Директора на АДФИ следва да бъде отменено поради изтичане на абсолютния давностен срок по чл. 82, ал. 4 НК за изпълнение на наложеното наказание „имуществена санкция“.

Настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление действително

подлежи на отмяна, макар и не въз основа на доводите, изложени в първоинстанционното решение.

Действително съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Касационната инстанция намира, че в случая не може да намери приложение нормата на чл. 82, ал. 4, вр. ал. 1 НК, доколкото същата касае изтичане на абсолютната давност за изпълнение на наложено наказание. Последната, по силата на ал. 2 на същия текст, започва да тече от влизане в сила на акта, с който наказанието е наложено.

В конкретния случай процесното наказателно постановление следва да бъде отменено поради изтичане на предвидената в закона абсолютна давността за погасяване на административно-наказателното преследване и доколкото в ЗАНН не се съдържат разпоредби в тази насока, приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ред. ДВ бр. 153/1998 г./ - действащ към момента на извършване на административното нарушение, вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК. По делото не е налице възражение за изтекла погасителна давност, но за изтичане на давностните срокове в административно-наказателното производство съдът е задължен да следи служебно.

В настоящия случай, административното нарушение е извършено на 27.12.2006 г. – датата на сключване на Добавък № 1/01.12.2006 г. По този факт не се спори между страните, доколкото това е и датата, посочена като дата на извършване на административното нарушение в самото наказателно постановление. С оглед на това и предвид факта, че погасителната давност по чл. 80 НК започва да тече от датата на извършване на престъплението /административното нарушение/, а не от датата на неговото установяване, то предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл на 27.12.2009 г. /респективно същият е бил изтекъл към релевантния момент - датата на провеждане на последното съдебно заседание по делото пред първата инстанция/. С неговото изтичане се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание.

Изтичането на давността налага прекратяване на административно-наказателното производство по аргумент на чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК (приложим в производството пред СРС) и отмяна на наказателното постановление с оглед правомощията на районния съд по чл. 63, ал. 1 ЗАНН. С обжалваното съдебно решение районният съдия е отменил наказателното постановление. След като приложението на абсолютната давност предполага отмяната на наказателното постановление, то обжалваното

съдебно решение следва да бъде оставено в сила, макар и по гореизложените мотиви, които са различни от мотивите на районния съдия.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.03.2010 г. по НАХД № 6863/2009 г. Софийски районен съд, НК, 104 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.